

**Serviciile de
Consiliere și Orientare în Carieră
Perspectiva ANOSR**

Cuprins

I. Introducere.....	3
II. Context.....	4
III. Analiza funcționării serviciilor de consiliere și orientare în carieră.....	6
<i>Angajați din universitate în domeniul consilierii și orientării în carieră.....</i>	<i>6</i>
<i>Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră.....</i>	<i>7</i>
IV. Concluzii.....	12
V. Propuneri ANOSR.....	14
Referințe.....	15
Anexa 1.....	16

I. Introducere

Alegerea unei cariere și parcurgerea demersurilor necesare formării unui tânăr ca specialist în domeniul ales este un proces complex care are un impact definitiv în viitorul său profesional. Studiile¹ arată că derularea acestui proces fără niciun sprijin extern este asociat adesea cu alegeri greșite ale domeniului de studiu sau ale carierei, ezități, abandon, amânare, performanțe profesionale slabe, stări de nemulțumire continuă vizavi de viața profesională, inclusiv depresii.

Alegerea unei cariere și pregătirea pentru aceasta nu este un proces ireversibil ce nu poate fi schimbat, însă alegerea corectă a carierei și existența unor mecanisme care să ajute la dezvoltarea tuturor competențelor necesare tranziției către piața muncii pot reprezenta garanția unei bune investiții a timpului și a altor resurse în educația unei persoane. În acest sens, existența unor servicii de consiliere și orientare în carieră pare mai mult decât necesară, atât pentru beneficiile individuale pe care acestea le aduc persoanelor care apelează la astfel de servicii, cât și pentru beneficiile aduse la nivelul societății. Este recunoscut faptul că serviciile de consiliere și orientare în carieră pot contribui la dezvoltarea maximă a potențialului profesional al cetățenilor în acord cu abilitățile și aspirațiile lor, la reducerea abandonului școlar, la tranziția tinerilor între diferitele nivele ale învățământului, la creșterea participării la educație, la dezvoltarea incluziunii și echității sociale în sistemul educațional sau la creșterea angajabilității prin facilitarea accesului către piața muncii.

În următoarele rânduri ne vom apleca atenția asupra serviciilor de consiliere și orientare în carieră din sistemul de învățământ superior, analizând contextul european și cel legislativ național, starea de fapt a acestor mecanisme aplicate în universitățile din România, analize pe baza cărora vom face propuneri Ministerului Educației și universităților pentru îmbunătățirea și eficientizarea acestor servicii.

II. Context

Consilierea de calitate în scopul sprijinirii învățării pe toată durata vieții, incluziunii și echității sociale, mobilității și angajabilității este definită de Uniunea Europeană ca una dintre componentele cheie în scopul dezvoltării unei societăți bazate pe cunoaștere încă din 2000, odată cu lansarea Strategiei Lisabona 2010², aspect subliniat și în Memorandumul cu privire la Învățarea pe Tot Parcursul Vieții³.

De asemenea, Procesul Bologna recunoaște consilierea și orientarea în carieră ca o componentă definitorie în discuțiile legate de dimensiunea socială a educației încă din momentul definirii dimensiunii sociale a educației într-un Comunicat Ministerial – *"Dimensiunea socială cuprinde măsuri adoptate de guverne pentru a ajuta studenții, mai ales pe cei provenind din grupuri sociale dezavantajate, precum și pentru a asigura servicii de orientare și consiliere în vederea lărgirii accesului la învățământ superior"* (Comunicatul de la Bergen, 2005).

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), într-unul dintre rapoartele sale cele mai relevante din domeniul educației și angajabilității de la începutul deceniului trecut - *"De la educația timpurie la viața în câmpul muncii – o tranziție funcțională"*⁴, subliniază faptul că piețele de muncă naționale și, în contextul actual, cele globale, sunt factori decisivi care influențează tranziția de la educație la piața muncii, însă totodată recunoaște faptul că informarea corectă și consilierea și orientarea în carieră reprezintă factori cheie care pot influența această tranziție.

Prin urmare, actorii internaționali cei mai relevanți din domeniul educației au recunoscut importanța serviciilor de consiliere și orientare în carieră de mai bine de un deceniu, recomanând statelor să adopte și să dezvolte mecanisme de asigurare a serviciilor de consiliere și orientare pentru studenți în creionarea reformelor din sistemul de învățământ.

În România, garanția serviciilor de consiliere și orientare în carieră pentru studenți a fost introdusă prima oară la nivel național în sistemul de învățământ superior odată cu Ordinul de Ministru 3235 publicat la 10 februarie 2005 care specifica faptul că *"Universitățile înființează centre de consiliere și orientare în carieră pentru a-i sprijini pe studenți să ia decizii adecvate în structurarea propriei traiectorii de formare"*.

Ulterior, odată cu Legea Educației Naționale nr. 1/2011, apare și definiția consilierii și orientării în carieră – *"Art. 350 - (1) Consilierea și orientarea carierei pe tot parcursul vieții se referă la totalitatea serviciilor și activităților care asistă persoanele de orice vârstă și în orice moment al existenței lor să facă alegeri în sfera educațională, de formare sau muncă și să își gestioneze cariera"*. Mai mult, legea specifică și tipurile de activități care ar trebui incluse în serviciile de consiliere și orientare în carieră:

"Art. 352 - În sensul prezentei legi, consilierea și orientarea în carieră includ următoarele tipuri de activități:

- a) informarea cu privire la carieră, care se referă la toate informațiile necesare pentru a planifica, obține și păstra un anumit loc de muncă;*
- b) educația cu privire la carieră, care se realizează în instituțiile de învățământ prin intermediul ariei curriculare „consiliere și orientare”. Sunt oferite informații despre piața muncii, se formează abilități de a face alegeri privind educația, formarea, munca și viața în*

general, oportunități de a experimenta diverse roluri din viața comunității sau din viața profesională, instrumente pentru planificarea carierei;

c) consilierea în carieră, care ajută persoanele să își clarifice scopurile și aspirațiile, să își înțeleagă propriul profil educațional, să ia decizii informate, să fie responsabile pentru propriile acțiuni, să își gestioneze cariera și procesul de tranziție în diferite momente;

d) consilierea pentru angajare, care ajută persoanele să își clarifice scopurile imediate privind angajarea, să învețe despre abilitățile necesare pentru a căuta și a obține un loc de muncă;

e) plasarea la locul de muncă, care reprezintă sprijinul acordat persoanelor pentru găsirea unui loc de muncă.”

De asemenea, legea prevede un alt aspect important legat de accesul la serviciile de consiliere și orientare în carieră – ”Art. 351. — Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere și orientare în carieră tuturor elevilor, studenților și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă”.

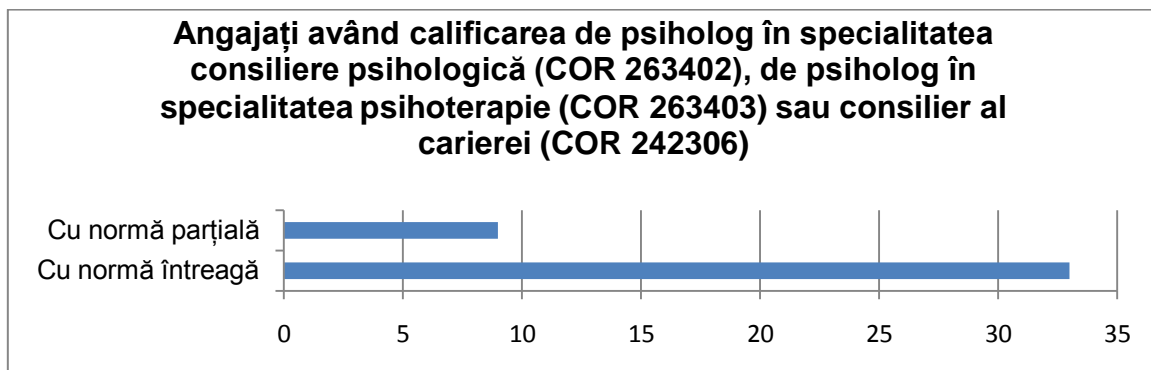
III. Analiza funcționării serviciilor de consiliere și orientare în carieră

Chiar dacă sunt reglementate la nivel legislativ, acest lucru nu reprezintă girul funcționalității și eficienței serviciilor de consiliere și orientare în carieră în toate universitățile din România.

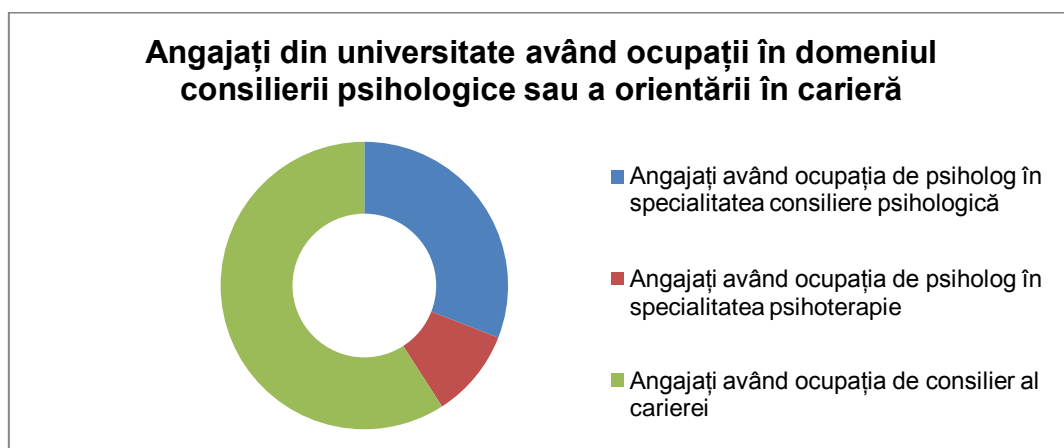
Dorind să analizeze acest aspect, ANOSR a transmis în luna ianuarie a acestui an adrese prin care a solicitat universităților din România, în baza legii 544/2004 privind liberul acces la informații de interes public, informații despre serviciile de consiliere și orientare în carieră furnizate de acestea. Deși legea obligă instituțiile să răspundă în termen de maxim 30 de zile la aceste solicitări, până la data realizării acestei analize (10 martie) nu au răspuns decât 22 de universități, conform Anexei 1.

Angajați din universitate în domeniul consilierii și orientării în carieră

Întrebând universitățile câți angajați având ocupația de psiholog în specialitatea consiliere psihologică (COR 263402), de psiholog în specialitatea psihoterapie (COR 263403) sau consilier al carierei (COR 242306), ANOSR a aflat că universitățile au, în medie, **1,9 angajați** pe universitate cu aceste ocupații (42 de angajați în 22 de universități). Din numărul total al acestora, procentul celor care sunt angajați cu normă întreagă este de 78,5%, ceea ce arată că aproape un sfert dintre ei sunt angajați cu normă parțială (21,5%).

Analizând defalcat numărul de angajați în funcție de ocupațiile avute, aflăm că 65% dintre aceștia au ocupația de consilier ai carierei, 34% au ocupația de psihologi în specialitatea consiliere psihologică și 11% au ocupația de psihologi în psihoterapie.

De remarcat este faptul că există universități care nu au niciun angajat care are ocupația în domeniul consilierii psihologice sau în domeniul orientării în carieră. Universitățile analizate care nu au niciun angajat cu ocupația în domeniul consilierii psihologice (COR 263402 și COR 263403) sunt Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Universitatea "Eftimie Murgu" din Reșița, Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad" din Iași, Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, Universitatea din Oradea, Universitatea de Medicină Veterinară a Banatului Timișoara, Universitatea "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia, Universitatea de Vest din Timișoara și Universitatea Transilvania din Brașov. **Practic, în peste jumătate din universitățile analizate nu există niciun angajat cu atribuții exclusiv specifice domeniului consilierii psihologice.** În ceea ce privește consilierea și orientarea în carieră, procentul universităților care nu au niciun angajat cu ocupația în domeniu este mai mic, de **30%**, fapt ce arată că **universitățile se orientează mai mult către oferirea de servicii de consiliere și orientare** în carieră în detrimentul serviciilor de consiliere psihologică. Universitățile care nu au niciun angajat având ocupația în domeniul consilierii și orientării în carieră (COR 242306) sunt Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, Universitatea "Petru Maior" din Târgu Mureș, Universitatea de Medicină Veterinară a Banatului Timișoara, Universitatea "Ștefan cel Mare" din Suceava și Universitatea Transilvania din Brașov. Prin urmare, avem 4 universități în care nu există niciun angajat calificat în consilierea psihologică sau orientarea în carieră: Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, Universitatea de Medicină Veterinară a Banatului Timișoara, Universitatea "1 Decembrie 1918" din Alba-Iulia și Universitatea Transilvania din Brașov.

Acest lucru nu înseamnă neapărat că în aceste universități studenții nu beneficiază de servicii de consiliere și orientare în carieră, ci că personalul care se ocupă de acestea au ca ocupație principală o altă arie de activitate, cu alte responsabilități care primează. Se poate întâmpla ca persoane din universitate care au calificarea necesară să ofere astfel de servicii în afara obligațiilor ce țin de principalul post ocupat (ex. profesori, în afara orelor de curs) sau în cadrul unor proiecte cu finanțare nerambursabilă. De asemenea, pot exista situații în care aceste servicii sunt gestionate de persoane care realizează aceste servicii în mod voluntar (profesori, colaboratori, interni, studenți etc.), fără să aibă neapărat calificare în domeniu.

Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră

Chiar dacă universitățile au anumiți angajați cu ocupația în domeniul consilierii psihologice sau consilierii și orientării în carieră, nu toți aceștia sunt angajați ai Centrelor de Consiliere și Orientare în Carieră adresate studenților.

Dacă media de angajați din universitate cu aceste ocupații este de doar 1,9, media angajaților din Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră care corespund aceluiași criterii este și mai îngrijorătoare – **aproximativ 1,3 angajați cu ocupație în domeniu, în medie, pe centru!**

Dacă luăm în calcul numărul total de studenți din universitățile analizate și numărul de angajați cu ocupații specifice din Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră din acestea,

ajungem la o concluzie alarmantă – centrele dispun în medie de **1 angajat cu ocupație în domeniu la 8493 de studenți**.

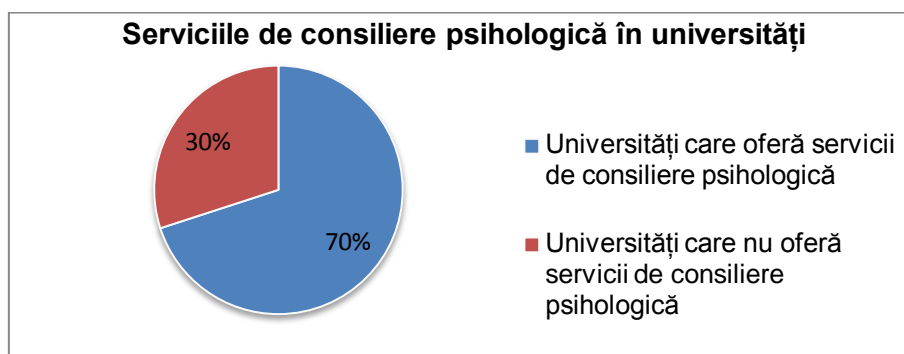
Probabil numărul de studenți ce revine unui angajat cu ocupație în domeniu ar fi fost și mai mare dacă numărul de studenți ar fi fost mai mare, fiind multe situații în care Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră dispun de un singur angajat cu ocupație în aria consilierii și orientării în carieră. Ba mai mult, există inclusiv universități în care aceste centre nu au nici măcar un singur angajat cu ocupație (COR) în domeniu: Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad" din Iași, Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, Universitatea de Științe Agricole, Universitatea "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara și Universitatea Transilvania din Brașov.

În aceste centre, dar și în majoritatea celorlalte, activitatea este derulată cu ajutorul cadrelor didactice interesate sau cu calificări în domeniul psihologiei sau consilierii în carieră, stagiați, interni ori simpli voluntari recrutați din rândul studenților. Prin urmare, nu este de mirare că numărul studenților care au beneficiat de serviciile acestor centre este destul de mic, conform răspunsurilor universităților.

Dacă ne referim la studenții care au beneficiat de servicii de consiliere psihologică în anul universitar 2012-2013, procentul acestora din numărul total de studenți a fost de **1,8%**, cu aproximativ 0,1% mai mare decât în anul universitar 2011-2012. Cu toate că nu există date și studii în România care să arate nevoia de consiliere în universitățile din România, analizând studii de specialitate din domeniu, putem constata că, deși s-a înregistrat o ușoară creștere a numărului de studenți care au beneficiat de servicii de consiliere de la un an la altul, numărul acestora este unul infim față de nevoia reală de servicii de consiliere în universități. Specialiștii, citând studii ale Organizației Mondiale a Sănătății⁵, precizează faptul că în România aproximativ 20% din populație suferă de tulburări psihice, chiar dacă puțini dintre cetățeni apelează la servicii de specialitate pentru tratarea acestora. Mai mult, specialiștii spun că aproximativ jumătate dintre aceștia suferă de depresie, boală preconizată a deveni a doua cea mai diagnosticată din lume în 2020, după bolile cardiovasculare. De asemenea, studiile arată tendințe de creștere a tentativelor de suicid, a cazurilor de violență domestică sau a consumului de droguri și alcool. Toate acestea, cumulate cu nevoia de adaptare a unui tânăr proaspăt student la un stil de viață nou, un mediu sau, în multe cazuri, un oraș nou, nevoia de a găsi soluții pentru gestionarea unor situații noi, stresante, cum ar fi perioadele de sesiune sau nevoia de a identifica soluții la probleme specifice ale vieții de adolescent, arată cât de important este pentru un tânăr student să aibă acces la servicii de consiliere psihologică de calitate, de care să poată beneficia gratuit. Din păcate însă, aceste servicii, fără suficient personal calificat și cu ocupație în domeniu și fără investiții reale în eficientizarea și promovarea acestora, nu pot oferi un sprijin real studenților care ar avea nevoie de ele.

Întorcându-ne la răspunsurile date de universități, constatăm că pe lângă numărul mic de beneficiari, din cele 20 de universități analizate, 6 dintre acestea nici măcar nu oferă servicii de consiliere psihologică pentru studenți.

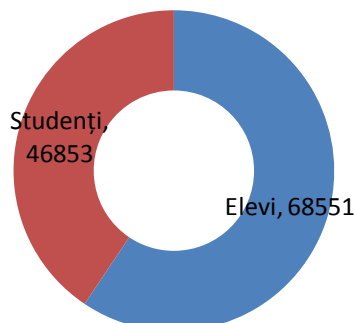
Printre cele care nu oferă servicii de consiliere psihologică sunt: Școala Națională de Studii Politice și Administrative, Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași și Universitatea de Vest din Timișoara.

Nici în ceea ce privește situația serviciilor de consiliere și orientare în carieră situația nu e cu mult mai îmbucurătoare. Chiar dacă toate centrele din universitățile analizate oferă servicii de consiliere și orientare în carieră pentru studenți, numărul studenților beneficiari ai acestor servicii este destul de mic în raport cu numărul total de studenți. Astfel, în anul universitar 2011-2012 un procent de 8,69% dintre studenți au beneficiat de aceste servicii, procent ce a crescut până la **10,61%** în anul universitar 2012-2013. Cu toate acestea, procentul este departe de a acoperi nevoia studenților de a fi consiliați și orientați în carieră, dacă ținem cont de provocările pe care le au tinerii în prezent în ceea ce privește integrarea lor pe piața muncii. Rata șomajului a atins cote alarmante în rândul tinerilor, atât în România (aceasta a ajuns în prezent la aproximativ 23% conform datelor furnizate de INS), cât și la nivel european, ceea ce scade considerabil șansele unui tânăr de a-și găsi un loc de muncă după absolvirea studiilor. De asemenea, conform unui studiu al Autorității Naționale pentru Calificări⁶, competențele transversale sunt mult mai importante decât cele specifice în găsirea primului loc de muncă, atât din perspectiva absolvenților, cât și din cea a recrutorilor. Cu toate acestea, studiul ANOSR "Implementarea Procesului Bologna în România din perspectiva studenților 2013"⁷ relevă faptul că, din perspectiva studenților, 77% dintre universități nu răspund sau răspund în mică măsură nevoii de dezvoltare a acestor competențe. Un rol esențial în dezvoltarea acestor competențe, în planificarea carierei și propriul management al formării profesionale de către studenți sau în facilitarea tranziției din sistemul de învățământ superior către piața muncii îl poate juca Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră, cu condiția ca serviciile acestora să fie de calitate, cunoscute și accesate de majoritatea studenților.

Un alt aspect important legat de aceste centre e și faptul că în majoritatea dintre acestea (cu excepția a două universități) serviciile de orientare în carieră se adresează și elevilor, în scopul promovării ofertei educaționale a universității. Ce este însă interesant este faptul că numărul de elevi beneficiari ai serviciilor Centrelor de Consiliere și Orientare în Carieră a fost în medie cu 46% mai mare decât numărul de studenți ce au beneficiat de aceste servicii, fapt ce arată că activitatea acestor centre este în general centrată pe promovarea ofertei educaționale în rândul elevilor.

**Beneficiari ai serviciilor Centrelor de Consiliere și
Orientare în Carieră în anul universitar 2012-2013**

Dacă ne raportăm la activitățile derulate de centre, din rapoartele de activitate remise de universități la solicitarea ANOSR, putem constata că acestea au fost în general următoarele:

- Realizarea și distribuirea de materiale informative cu informații de interes pentru studenți sau elevi privind oferta educațională, programele de studii, planurile de învățământ sau drepturi și facilități de care beneficiază studenții;
- Organizarea de activități de tipul "târg de locuri de muncă și stagii de practică" în care companiile își pot promova activitatea și locurile de muncă sau stagiile de practică adresate studenților sau absolvenților;
- Comunicarea cu absolvenții universității în vederea obținerii unor informații de interes pentru universitate sau parteneri ai universității, în special legate de inserția pe piața muncii;
- Organizarea de traininguri de dezvoltare a competențelor transversale pentru studenți pe diferite teme de interes;
- Organizarea de activități menite să pregătească studenții pentru etapele necesare obținerii unui nou loc de muncă (identificarea oportunităților de angajare, redactarea CV-ului, pregătirea interviului etc.);
- Ședințe individuale și de grup de consiliere psihologică sau în carieră;
- Analize sau studii de cercetare privind percepția studenților față de diverse aspecte din sfera academică sau profesională;
- Promovarea conferințelor de specialitate sau a activităților de voluntariat destinate studenților;
- Promovarea universității prin diferite vizite organizate pentru elevi în universitate sau prin participarea la diferite evenimente de promovare a ofertelor educaționale în țară sau în străinătate;
- Vizite de studiu la firme și companii de specialitate;
- Participări la evenimente educaționale;
- Evenimente culturale sau artistice;
- Activități caritabile;

Din păcate nu toate centrele organizează toate activitățile de mai sus, o mare parte dintre ele concentrându-se pe 4-5 activități principale pe an. De asemenea, calitatea acestora este

uneori îndoielnică, motiv pentru care studenții nu sunt neaparat mulțumiți de ele sau nu le găsesc eficiente.

Conform unui studiu realizat de ANOSR în 2011 pe un eșantion de 20.000 de studenți din 24 de universități, analizând situația serviciilor studențești din perspectiva satisfacției studenților față de eficiența lor, Centrele de Consiliere și Orientare în Carieră prezentau cea mai nesatisfăcătoare situație: în aproape toate universitățile, procentul studenților mulțumiți de activitatea lor s-a situat sub 20%. Acest lucru a dus la neîncredere față de eficiența acestora și, astfel, la nefolosirea serviciilor pe care acestea le oferă pentru studenți.

Cu toate că legea prevede că serviciile de consiliere și orientare în carieră sunt gratuite pentru studenți, există universități în care există centre de consiliere și orientare ce oferă servicii contra cost. Un exemplu în acest sens ar fi Universitatea Babeș-Bolyai în care există centre care oferă servicii de consiliere psihologică, personală și profesională de specialitate contra cost.

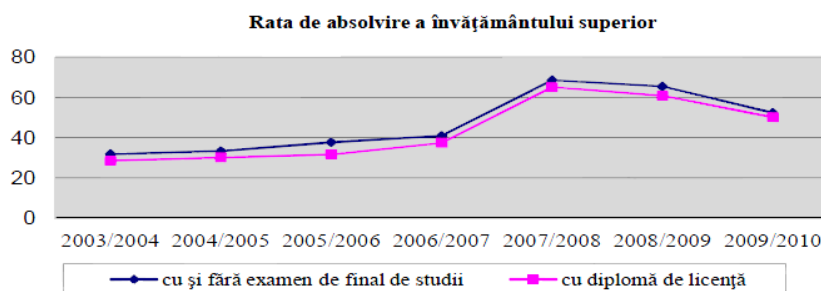

IV. Concluzii

Chiar dacă există un context european care le recomandă și a fost creat cadrul legislativ care le reglementează existența și funcționalitatea în toate universitățile din România, serviciile de consiliere și orientare în carieră sunt încă într-o fază incipientă în ceea ce privește eficiența pe care acestea o au în raport cu obiectivele pentru care au fost create. Chiar dacă nu există studii și date privind impactul pe care acestea l-au avut în scopul reducerii abandonului universitar, al creșterii accesului la învățământ superior, al facilitării tranziției de la învățământul secundar la cel superior sau de la educație la piața muncii, inclusiv a creșterii angajabilității absolvenților, din datele analizate putem constata că impactul este unul destul de mic, luând în considerare numărul de angajați calificați cu ocupație în domeniu, numărul de studenți beneficiari și activitățile centrelor.

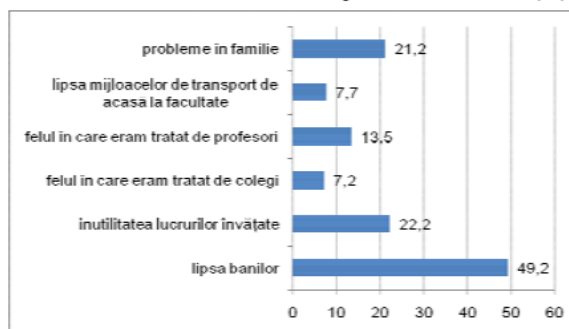
Multe dintre ele se rezumă la activități specifice organizațiilor studențești, care nu au nevoie de resursă umană calificată cu ocupație în domeniu sau resurse materiale consistente. Din păcate, acest lucru este cauzat de faptul că în general bugetele alocate acestor centre sunt destul de mici, existând multe situații în care acestea trebuie să caute surse de autofinanțare pentru susținerea activității. O parte dintre ele încearcă să suplinească aceste lipsuri cu munca voluntară investită de cadre didactice și studenți din universitate care activează în centre, însă este evident că fără suficient personal cu ocupație în domeniu, calitatea serviciilor oferite și a activităților organizate este una destul de slabă raportat la nevoile reale de consiliere și orientare în carieră.

Dacă ne uităm peste datele furnizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în 2011⁸ cu privire la rata de absolvire a învățământului superior, observăm că doar 50% dintre studenți reușesc să finalizeze studiile la care se înscriu.

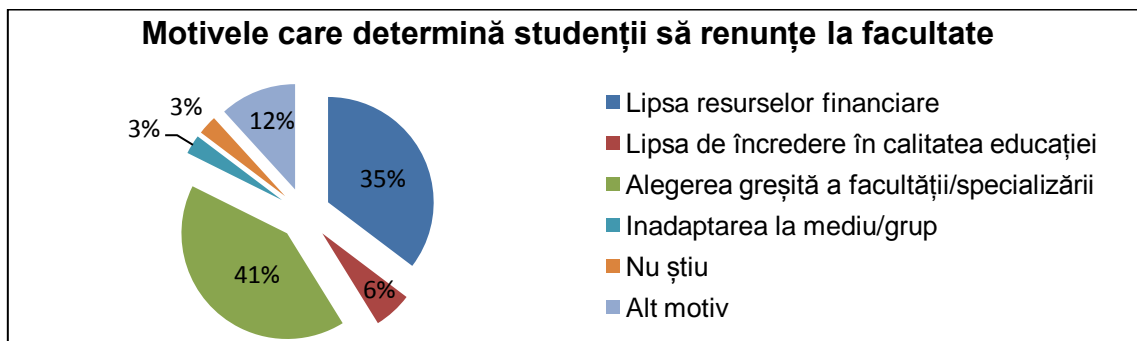

Studiul „Acces și Echitate în Învățământul Superior din România: Dialog cu elevii și studenții”¹⁷ coordonat de prof. dr. Remus Pricopie aprofundează problematica abandonului școlar și oferă date legate de motivele riscului de abandon universitar.

Motivele riscului de abandon în primul an de studii (%)

Mai mult, rezultatele acestui studiu sunt completate de studiul ANOSR "Implementarea Procesului Bologna din perspectiva studenților 2013", care arată că principalele motive pentru abandonul universitar sunt, din perspectiva studenților, alegerea greșită a facultății sau specializării, lipsa resurselor financiare, inadaptarea la mediu sau la grup și lipsa de încredere în calitatea educației.

Efectele acestor probleme care determină un risc ridicat de abandon universitar ar putea fi atenuate prin centre de consiliere și orientare în carieră funcționale, care să livreze servicii de calitate care să fie accesibile în mod gratuit pentru studenți.

Însă fără o prioritizare corectă a activității acestor centre în strategiile și activitatea universităților și fără investiții reale din partea statului către bugetele acestora, cumulate cu dezvoltarea prevederilor legislative ce reglementează activitatea acestor centre în sensul creșterii calității serviciilor oferite de acestea, aceste centre vor rămâne în continuare niște entități care tratează superficial problemele pentru care au fost înființate și nu reușesc să producă efecte reale și de impact.

V. Propuneri ANOSR

Pa baza analizei prezentate mai sus, ANOSR recomandă Ministerului Educaționale și universităților următoarele:

Propuneri vizând cadrul general de organizare și funcționare a Centrelor de Consiliere și Organizare în Carieră

- Dezvoltarea unei metodologii naționale privind modalitatea de funcționare a Centrelor de Consiliere și Orientare în Carieră care să conțină norme și standarde minimale de calitate privind serviciile furnizate care să se refere la personalul angajat, activitățile derulate și baza materială utilizată; la dezvoltarea acestei metodologii implicarea studenților, ca principali beneficiari ai serviciilor acestor centre, cât și a reprezentanților universităților, ai centrelor sau a specialiștilor din domeniu este esențială
- Finanțarea corespunzătoare a centrelor din fonduri publice, ținându-se cont de numărul de studenți din universitate, astfel încât serviciile furnizate de acestea să poată fi de calitate și accesibile în mod gratuit de către toți studenții
- Dezvoltarea unui cod de etică pentru angajații centrelor de orientare și consiliere în carieră, în acord cu deontologia meseriei de psiholog și consilier în carieră
- Publicarea rapoartelor anuale de activitate ale centrelor pe paginile de internet ale universităților

Propuneri vizând resursa umană a Centrelor de Consiliere și Orientare în Carieră

- Existența de personal calificat cu ocupație în domeniul consilierii psihologice și consilierii și orientării în carieră în toate centrele, în acord cu Clasificarea Ocupațiilor din România (COR)
- Existența unui angajat cu ocupație în domeniu în centre pentru cel mult 1000 de studenți, în acord cu proiectul de revizuire a *Metodologiei de evaluare externă, standardele, standardele de referință și lista indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior*¹⁰ (ARACIS) din 2011

Propuneri vizând activitatea Centrelor de Consiliere și Orientare în Carieră

- Dezvoltarea de servicii de consiliere psihologică în toate centrele de orientare în carieră din universitățile din țară
- Centrarea activității centrelor pe servicii de orientare în carieră pentru studenți, în detrimentul promovării ofertei educaționale a universității în rândul elevilor; pentru a contribui la alegerea informată a facultății de către elevi, se recomandă încheierea de parteneriate între centrele de consiliere și orientare în carieră din universități cu cele din licee pentru ca elevii să cunoască obiectiv ce competențe și calificări vor dobâni în urma parcurgerii unui program de studiu, în acord cu Cadrul Național al Calificărilor și Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior
- Dezvoltarea unui plan anual de activități în cadrul centrelor care să corespundă cu tipurile de activități prevăzute în Articolul 352 din Legea Educației Naționale
- Realizarea de studii și analize periodice privind impactul serviciilor de consiliere și orientare în carieră asupra ratei de abandon universitar și integrării absolvenților pe piața muncii
- Colaborarea cu organizațiile studentești și cu angajatorii pentru dezvoltarea strategiilor și planurilor anuale de activități pentru studenți
- Dezvoltarea de campanii de promovare a activităților și serviciilor oferite de centre pentru creșterea numărului de studenți care beneficiază de acestea

Referințe

1. Manualul consilierului VIA, Dr. psih. Gabriela Dima, Psih. Mădălina Smeureanu, Psih. Monica Clara Petrescu, Profiles International SRL, Brașov, 2011
2. Lisbon European Council 23 and 24 March 2000 - Presidency Conclusions, European Parliament, Brussels, 2000
3. A Memorandum on Lifelong Learning, Commission of the European Communities, Brussels, 2000
4. From Initial Education to Working Life – Making Transitions Work, OECD, OECD Publications, Paris, 2000
5. <http://www.gandul.info/magazin/un-roman-din-10-sufera-de-depresie-cum-rezolvam-problema-4874036> și <http://www.romanalibera.ro/actualitate/eveniment/romanii-tot-mai-atinsi-de-boli-psihice-130666.html>
6. Absolvenți Recenți de Învățământ Superior și Integrarea lor pe Piața Muncii, Autoritatea Națională pentru Calificări, București, 2010
7. Implementarea Procesului Bologna din Perspectiva Studenților 2013, ANOSR, București, 2013
8. Ministerul Educației Naționale, Raport privind starea învățământului superior din România, 2011
9. Acces și echitate în învățământul superior din România – Dialog cu elevii și studenții, Remus Pricopie, Valeiu Frunzaru, Nicoleta Corbu, Loredana Ivan, Alina Bârgăoanu, editura Comunicare.ro, 2011
10. Metodologia de evaluare externă, standardele, standardele de referință și lista indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior - Proiect, ARACIS, București, 2011

Anexa 1

1. Academia de Studii Economice din București
2. Școala Națională de Studii Politice și Administrative
3. Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași
4. Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău
5. Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca
6. Universitatea "Eftimie Murgu" din Reșița
7. Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați
8. Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași
9. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
10. Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu
11. Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
12. Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca
13. Universitatea din Oradea
14. Universitatea "Petru Maior" din Târgu Mureș
15. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
16. Universitatea "Ștefan cel Mare" din Suceava
17. Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
18. Universitatea Transilvania din Brașov
19. Universitatea din București
20. Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași
21. Universitatea de Vest din Timișoara
22. Universitatea "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia

